29/05/2021

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου στην ακριτική Ρούσσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η Ρούσσα είναι ένα ημιορεινό χωριό, από τα Πομακοχώρια του Σουφλίου, δίπλα στα σύνορα με την Βουλγαρία και απέχει 42 χλμ από το Σουφλί και 107 από την Αλεξανδρούπολη. Οι κάτοικοί του σήμερα είναι αλεβίτες-Μπεκτασήδες και ασχολούνται με την γεωργία και την κτηνοτροφία. Παλαιότερα ζούσαν εκεί αρκετές χριστιανικές οικογένειες. Αδιάψευστη μαρτυρία της άλλοτε ακμαίας χριστιανικής κοινότητος στέκει μέχρι σήμερα μοναχικός στο ύψωμα ο Ιερός Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, τον οποίο συντηρεί και φροντίζει η

Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, στην οποία εκκλησιαστικά υπάγεται.

Τη Ρούσσα επισκέφθηκε, μεταπασχαλίως, το Σάββατο 29 Μαΐου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός και ιερούργησε, χωρίς ιδιαίτερη επισημότητα, για να τιμήσει μαζί με τους λιγοστούς προσκυνητές μεθεορτίως την μνήμη των αγίων, στο όνομα των οποίων είναι αφιερωμένος ο Ιερός Ναός.

Τον Σεβασμιώτατο συνόδευαν στο επίπονο ταξίδι του στη Ρούσσα ιερείς των ενοριών του Μικρού Δερείου, του Πρωτοκκλησίου και της Δαδιάς και οι Διάκονοι της Ιεράς Μητροπόλεως. Προσήλθαν για εκκλησιασμό αντιπροσωπεία της 50ης Ταξιαρχίας, ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Σουφλίου Χαράλαμπος Βομβέλης και μερικές οικογένειες από τα γύρω χωριά. Παρέστη καθηκόντως ο Αντιδήμαρχος Ορφέως Κοτζά Γιουσούφ.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στους λιγοστούς εκκλησιαζομένους σημείωσε ότι η επίσκεψη αυτή έχει χαρακτήρα προσκυνηματικό, διότι «τελούντες τη Θεία Λειτουργία ανανεώσαμε με λάδι την ακοίμητη κανδήλα του ιερού Βήματος αυτής της μοναχικής εκκλησίας, μνημονεύσαμε ζώντες και κεκοιμημένους και πάνω απ’ όλα δώσαμε μια μαρτυρία στους εγγύς και στους μακράν ότι η λήθη ακόμα δεν έχει αλλοτριώσει το φρόνημά μας, που σέβεται και τιμά τα ιερά των προγόνων μας και δεν τα εγκαταλείπουμε αδιάφοροι στην καταστροφή και τη φθορά του πανδαμάτορα χρόνου»

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος είπε ότι κάθε φορά που επισκέπτεται αυτή την εκκλησία ανακαλείται στη μνήμη του ένα ποίημα των παιδικών του χρόνων.

Εις το βουνό ψηλά εκεί
είναι εκκλησία ερημική
το σήμαντρο της δεν κτυπά
δεν έχει ψάλτη ούτε παπά.
Ένα καντήλι λαμπερό
και ένα πέτρινο σταυρό
έχει στολίδι μοναχό
το εκκλησάκι το πτωχό.

Και ο διαβάτης που περνά
έρχεται και το προσκυνά
και με ευλάβεια πολλή
τον άσπρο του σταυρό φιλεί.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε όλους όσους κοπιάζουν για την ευπρέπεια της εκκλησίας, το Δήμο Σουφλίου, την 50η Ταξιαρχία και την Ελληνική Αστυνομία, που μεριμνούν για την ασφάλειά της, τους κατοίκους του χωριού, που καίτοι αλλόθρησκοι, προστατεύουν την εκκλησία και δεν επιτρέπουν πράξεις βεβήλωσης και φανατισμού. Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος εξήρε το γεγονός ότι στη Θράκη οι θρησκευτικές κοινότητες ζουν ειρηνικά και συμβιώνουν αρμονικά, παρά τις επιθυμίες κάποιων άλλων κέντρων και συμφερόντων. Επίσης ευχαρίστησε τη γυναικεία αδελφότητα του Ιερού Ησυχαστηρίου της Παναγίας των Βρυούλων που αγιογράφησε και προσέφερε τις δεσποτικές εικόνες του εικονοστασίου και του αρχιερατικού Θρόνου.

Στο τέλος όλοι οι παριστάμενοι με παλμό και συγκίνηση έψαλαν τον Εθνικό Ύμνο. Μετά από μία σύντομη συνάντηση με τοπικούς παράγοντες, σε καφενείο του χωριού, ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τον Τεκκέ της Ρούσσας, (θρησκευτικό χώρο συνάθροισης των δερβίσηδων), το σπουδαιότερο μπεκτασικό καθίδρυμα των Βαλκανίων και το δεύτερο παγκόσμια μετά το Χατζη-Μπεκτάς της Καππαδοκίας.

POLICE

NAMUR
SEKİZ YÜZ DÖRT TARİHİNDE OLMUŞTUR YENİ
BİN YÜZ YETMİŞ ÜÇTE YAPMIŞ TAMİR
GELİP BUNDA MESKEN EYİ, BİL Kİ OL GERÇEK VELİ
NOKSAN ÇOK, SEN UMAR SENDEN DERVİŞ ALİ
(804 H. = 1401 M.)
1173 H. = (1759 M.)
TAMİR TARİHİ : 2000 M.